

resche ton Nan, a ton Knes nochze tejj hinaf, hacj ton Nan wjeresche. Smolom staze to Holczatko, niz hinaf, hacj jako by se plotkeho czicheho Spanja stanylo.

Te Słowa zemy swjeru nawuknycz, dyj ton Knes tudy praji: To Holczatko neje wumrjeto, ale spi. Pšchetoz to su troschtne Słowa, sa kotrez my nasche zyle Samoženje lubje rad dacj moli, dy bychy so fupicz mole, jeno so bychmy je prawje skhowali, srosemili a wjerili. Pšchetoz schtuz moł jeneho morweho Szloweka tak budzicz, jako by jeno na Łozu lejo spal; schtuz by moł swojej Woczi tak pšchewobroczicz, so byschtaj na morweho Szloweka ladalej, jako na tajkeho, kotryj spi, ton moł so pšchezo Bozme kwalicz, so wošebny Kumscht moze, kotryj hewak žadyn Szlowek nemoze.

Alle my jo sbonimy a widzimy nadnamy a na drubich Ludzoch, czim weczj Rosom pola jeneho Szloweka je, czim mene won tošamo wjeri, a czim bole so won ktemu smjeje. Kajz tu widzimy, so so temu Knesej smjeja, a šebi myšla: Dyrbjak ty moz Dlorwych sbudzicz? Won derje tola schon nembry je, so ma sa to, so morwy Szlowek spi a je Muku ksbudzenju.

Hinaf neje. Pšchetoz Boza Mudrosz je tak wošoka, so ton Rosom schitko sa Łuposz ma. Wono so mi runje tak sda, jako by czi Džeczo wumrjeto, a ja bych ktebi prajicz žyt: Moj Bratse, wono neje wumrjeto newidzisch da, so jeno spi, a so je šporštom ksbudzenju? Neby ty šebi myšlit, so eze sa Šsmjech mam pšchi twojej Žaloszi? Neby ty radšišcho widžit, so bych eze na Pokoj woštajit? Runje tejj tak su czi we naschim Sženju temu Knesej Krysťušej po šwojim wpyw Rosomi czinili.

Šehodla wuf to šženšnišcheho Sženja, so ta Ššmercž pšched Krysťušom niczo drube

neje, hacj jene Spanje; kajz my tudy widzimy, so won to morwe Holczatko Muku sbudzi, jako se Spanja. Tak je tejj ta Šchorosz pšched nim žana Šchorosz; kajz ton drubi Herempel wopokaje. Ta Žonska bje jara khora; ale tak rucje hacj wona kšryťušej pšhindze a so jeho Drašty dotne, mine so jeje Šchorosz, a dyrbi ju wopuschczicz.

Tak wopokaje so ton Knes we drubich Mufach a Brachach tejj. Czi Ššlepi, kotšiz Žomozy pola neho pytaju, budza widzazh, czi Mjeschnizy prawi a czi šhubeni šbožni. Tak džiwne moze won snami wofoto khodzicz. Pšched naschimaj Wocžomaj je to niczo, šchtož won ryczi. Haj wono je po naschich Myšlach runje napscheczimo. Jako to Holczatko, to je k Wocžomaj tych na Pšchewodzenju sromadženyh Szlowekow morwe; ale pšched mojimaj Wocžomaj, praji Krysťuš, je wono žiwe a spi. Dawit je pšched šwojimaj hegen Wocžomaj a pšched Wocžomaj žyleho Ššwjeta jedyn khudy Wocžer, ale pšchedemnu je won jedyn Kral. Wy schizy, kotšiz domne wjericze, šze pšched wami khudzi Mjeschnizy, ale pšchedemnu wulzy Ššweczi, a kajz czi Žandželjo Boži. Pšchetoz mi neje wjazy hacj jeno wo Słowo czinicž, da dyrbi Mjech, Ššmercž, a Šchorosz czjekacz, a na tym Mjeszi Prawdosz Žiwenje a Strowosž bycz. Kajz ja praju, tak dyrbi bycz, a niz hinaf.

Šehodla wuryczi nasch Boh a Knes tudy tejj jene džiwne Słowo, kotrez wulka Łhza pšched Ššwjedom menowana bje, dyj wot Holzy praji, so neje morwa, ale so spi. Dy by jeno šamolutzly prajit: Wono spi, da bychy Łudžo prajicz moli: Haj wono ma šw. Michała Spanje, po kotrymž jedyn hacj do šudneho Dnja spi. Alle won runje wohn praji: Wono neje wumrjeto, ale je žiwe. Pšched wami, a pšched waschimaj